

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloquentia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Item Theodoricvs. Sidonius Apollin. epist. II. lib. I. Descriptio XXVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](#)

ITEM THEODORICVS.

Sidonius Apollin. epist. II. lib. I.

Descriptio XXVI.

Si forma queratur, corpore exacto, longissimis breuior, procerior, eminentior; mediocribus capitis apex rotundus, in quo paululum à planicie frontis, in verticem cæsaries refuga crispatur, ceruix non sedet neruis, geminos orbes hispidus superciliarum coronat areus. Si vero cilia flectantur, ad malas medias palpebrarum margo propè peruenit. Aurum legulae (sicut mos gentis est) crinum superiacentium flagellis operuntur. Natus venustissime incurvus, labra subtilia, nec dilatatis oris angulis, ampliata, si casu dentium series ordinata prominet, niueum protinus representat ipsa color. Pilis infra naruum intra fruticantibus quotidiana succusio. Barba concanis hirta temporibus, quam in subdita vultus parte surgentem, stirpitus tonsor assiduas genas, adufque forcipibus cuellit. Menti, gutturis, colli, non obesi, sed succulent, laetitia cutis, que propius inspecta, iuuenili robore suffunditur. Namque hunc illi crebro color, non ira, sed verecundia facit teretes humeri, validi laceri, dura brachia, patula manus recedente alio pectus accedens. Arcam dorsi humilior inter extemeata costarum spina discriminat. Tuberousum est utrumque musculis prominentibus latus, in succinctis

regnat vigor ilibus. Carneum femur, intermodia politum bene mascula: maximus in minime rugosis genibus honor. Crura suris fulta turgentibus, & qui magna sustentat membra pes modicus.

Vide eruditum in hanc epistolam R. P. Simonis commentarium.

In pictura, & imaginibus mulierum nibil pus est immorari plurib[us]. Plena sunt his argumentis leuium Poëtarum nuga, qui, ut sit D. Augustinus.

Pulchritudinem corporis, que est infimum bonum à Deo factum, temporale, & carnale, male amant, postposito, intimo, æterno, & sc̄ipterno Deo.

Puleherimus mundus, & omnia, que in eo sunt, clamant se facta à pulcherrimo Deo, quod surda aures non audiunt.

Subijcam unam aut alteram picturam, ut habeant adolescentes, quod castè in illis imitantur. Ut libere monerem à graue oratione, multo magis concione ista de cripitione alienissima junct. Itaque poterunt magis oetus ad Deorum profopœidas esse adiumento, quam ab orationibus in seris rebus afferri. Quis enim feret in graue, hanc stylis mollitiem, quam habet Ariostanus, cum diuam suam vanissimam sophisca deferat in his verbis.

VENUSTAS MULIEBRIS.

Ex Aristæneto epist. I.

Descriptio XXVII.

Ω φύσεως τὸ καλλιστ φιλοτέχνημα, ὃ γυναικῶν εὐλεπτικόν, καὶ διὰ πάντων θέλουσθον αφροδίτης εὐώνυμος. Εκένη γέρον, οὐα καλλονή αφροδίτην εἶε δύναμιν ἀπορρέαν τοῖς λόγοις, λευκαὶ μὲν θητεῖς καὶ ψέψυθραι παρειαὶ, καὶ ταῦτα τὸ φαῦρὸν φαμιδίτα τρόποι. Χεῖλα δὲ λεπτὰ, καὶ ί-

O Naturæ eximium opera pterium! O mulierum deus! O viuam spirantem per omnia Veneris imaginem! Nam illi ut veneriam formam quantum potest verbis depingam. Mixtæ candidiore, ac tenuti rubore genæ, natuum rosarum splendorem referunt, subtilia labia, tenuique interstitio distincta generum purpuram vincunt, supercilia fusca purissima nigredine, disparataque inten-